

FM 2015/17

22/04-2015

Michael Rosing

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan rammevilkårene for producenter af slagtedyr kan fremmes, således at produktion, drift og udbytte øges.

(Medlem af Inatsisartut Suka K. Frederiksen, Siumut)

(1. behandling)

Demokraterne er enige i at denne debat er vigtig. Men vi mener også at det er en debat der først og fremmest baserer sig på følelser i stedet for fakta. Denne debat burde have ventet til landbrugs kommissionen har færdiggjort sin betænkning. Men da det til trods for at vi har efterlyst betænkningen flere gange lader til at have lange udsigter, vil vi tage denne debat alligevel.

Forslagsstilleren skriver i oplægget til denne debat, at målet er at forhøje antallet af slagtedyr samtidigt med, at vegetationen mange steder har problemer. Vi stiller spørgsmålstegn ved om det er klogt at øge en produktion når græsningen er under pres.

Hvis man ser østpå til vores nabo Island så ser man et landskab der på mange måder ligner det grønlandske bortset fra, at det ikke er lige så grønt som Sydgrønland. Det er måske svaret på hvorfor Grønland hedder Grønland på dansk. Island er et skoleeksempel på, hvad der sker når man i mange generationer overudnytter græsningen indtil erosion og vind fjerner det meste af jorden så der til sidst næsten kun er bar klippe tilbage.

Forskellen på græsning og fiskeri er biologisk set ikke så stor. Hvis man overudnytter græsningen på samme måde, som man i årtier har overudnyttet fisk og krabber, så ender vi med en situation med nedslidt vegetation som tager lang tid at regenerere.

Den vigtige pointe her er både biologisk og økonomisk. Der er en øvre grænse for, hvor store kødmængder de grønlandske græsningsarealer kan producere, uden at tilsætte gødning til jorden. Jo mere intensivt man ønsker at udnytte jorden, jo mere gødning skal der til. Det gør samlet set,

at prisen på det sidste kilo kød bliver dyrere og dyrere indtil værdien af det producerede kød ikke står mål med værdien af den importerede gødning. Det er en beregning som vi går ud fra at landbrugs kommissionen har medtaget i det arbejde vi stadig mangler at se.

Forslagsstiller har også et ønske om, at bane vej for transport af dyr til sommergræsning og en prioritering og koordinering af, hvilke dyr der bør være på hvilke græsnings arealer. Til det kan vi kun sige, at vi ikke mener, at det offentlige skal sørge for transport af private landbrugeres dyr. Og vi mener, at markedsmekanismerne bør afgøre, hvilke dyr der skal gå på hvilke arealer. Det offentliges opgave i den sammenhæng er at sikre rammebetingelserne og overlade resten til landbruget selv.

Men når vi nu er ved at snakke om rammebetingelser, så er vi enige i at der bør være et regelsæt, der sikrer, at græsnings arealerne ikke bliver overudnyttede, og et regelsæt der sikrer dyrenes tarv.

Med disse ord takker vi for en interessant debat og glæder os til at genoptage den, når det nødvendige datagrundlag foreligger i form af den længe ventede landbrugs kommissions rapport.